

Sayı 55-Yıl 9

İRŞAD DERGİSİ

“NİYET”

2018
MAYIS-HAZİRAN

İÇİNDEKİLER

Aşk/Mustafa ÖZBAĞ/1

Talibin Sevdasını Eşyaya

Yansıtması/Edibe Zehra İPAR/2

Çay Sohbetleri/Gönül HURMACIOĞLU/3

Saklı Niyet/Ulviye DENİZ/4

Mum Alevi/Ömer NAZİF/8

Sözcükler Bir Dünya/Fatma Meryem AK/11

Çocuklarda Çalma Davranışı/Ayşe YEŞİL/12

Nane Limon/Melike YILDIZ/14

AŞK

*Aşkın gözünden bakarsan,
Gördüğün aşk olur.
Aşkın dilinden söylersen,
Kelimeler hep aşk olur,
Aşkın elinden tutarsan,
Elinde hep Aşk olur,
Aşkın ayağıyla yürürsen,
Adımın hep Aşka olur,
Aşkla görür,
Aşkla söyler,
Aşkla tutar,
Aşkla yürürsün,
Aşkla olursan,
Ebedi olursun.*

Mustafa Özbağ - 02/04/2006

TALİB'İN SEVDASINI EŞYAYA YANSITMASI

Düştü bir derde aşkın yüreğinde; yüreğindeki histe seni arar olur.
Sebep aşk derin sinede; seni daha da sevmeye niyet eder olur.

Can odur ki beden yanmada; bu aşka nice şerhler olur.
Gece olunca hüznün çökmede; bu sevginin önüne kimse geçemez olur.

Güneş kalbinin derinliklerinde; dört mevsim yaşar battığı yerden doğar olur.
Bakışların kalbin kafesini kırmada; gözler yüzüne bakmaya doyamaz olur.

Şiirler, şarkılar sana söylenmede; yaşamak sen olduğun için can olur.
Adın her zikredildiğinde; lâl konuşur, âmâ görür olur.

Bir kere dilersin sonsuzluğa koşmaya; sana bin kere koşar olur.
Gönül Ravzayı Mutahharada; beden Kabe'nin etrafında tavaf eder olur.

Sema ederken etrafında; sesini duymamak ciğer yakar olur.
Sesini duyduğunda bendire vuran eller kan olur revan olur.

Benlik kalmaz, hâl bilinmez; seni görmeye her bir âzâ göz olur.
Gönül seni görmek istemedi; Bahira gibi mührünü öper olur.

Bildirseler gideceğini cennete; sen yoksan Cennet Cehennem olur.
Gözlerinin içine bakarken zaman dahi geçtiğine pişman olur.

Sen bu şehirden gidende; soluğu kesilir nefes alamaz olur.
Kalam kalmaz dilde; konuşmaya çalışsa dil dolanır durur.

Denizin dalgası durur, nehirler küser akmaz olur.
Filizler sanarsın açmada; gonca güller kökünden kurur.

Gönül bulanmada; kimseye derdini sevdasını anlatamaz olur.
Ötmez bülbül de; güle küser, bahçeye girmez olur.

Kokunu getiren rüzgar durmada; nefesler kesilir, göz görmez olur.
Her bir zerre zikrini bırakmada; can ölür kalp çarpmaz olur.

İçine aşkını haykırmada; dışı sessiz yüreğinde depremler olur.
Anlamaz kimse de; bu aşkın şiddetini gözyaşları biçer olur.

Sana koşarken yaktığın ateşte; harı artar her yer alev olur.
Sana koşarken talip niyetinde; sen sen diye ölür ölür durur.

Edibe Zehra İPAR

Cay Sohbetleri

Bu halden hale giriş harflerin onun yazıp bozmasından meydana gelmekte. Bir işe niyetin yahut bir şeyden vazgeçmen de onun iradesiyle onun takdiriyle! Niyazdan, yalvarıp yakarmadan başka yol yok. Bu değişmeyi, bu halden hale girmeyi her kalem bilmez. Bilsen bile kendi miktarınca, kendi haddince bilir. İyi de kendi kadrini izhar eder, kötü de. [Mesnevi cilt-3/beyit 2781-82] Ey iyi dostum biz de niyet ettik seninle sohbe..

-İbni Ömer radiyallahu anh: "Rasulullah sallallahu aleyhi vesellem buyurdular ki; Allah bir kavme azap indirdi mi o azap, kavmin içinde bulunan herkese isabet eder. Sonra (kıyamet gününde) herkes niyetlerine (ve amellerine) göre diriltirler. Ey gönül dostu senin niyetin hangi dirilişedir?

-İslami dirilişedir. Bu dünya her türlü yoluna giriyor herkesin hayali cennettir ama kazanmak için çalışmak gerek. Rabbim bu diriliş yolunda bizleri salih kullarıyla beraber eylesin...

-Allah daima der ki; Cennetin duvarları, bu duvarlar gibi cansız ve çirkin değildir. Ten kapısı, ten duvarı gibi uyanıktır... Cennet evi de diridir, çünkü padişahlar padişahına mensuptur orası. Çünkü Cennet'i aletle yapmamışlar ki... Orası da amellerden niyetlerden yapılmadır. [Mesnevi cilt-4/beyit 470-71-72-73-75] Ey gönül dostu sen cennetin duvarlarını hangi niyet üzere inşa ediyorsun?

-İman üzere... İmanın temeli sağlam olursa arkası gelir. Kul güzel amellerle cennet kapısı aralar. Rabbim bizi bu niyet üzere yolunda eylesin...

-Hele yarın hele öbür gün din yoluna girer, koşar, yürürüm daha önümüzde vakit var dersin sağdan, soldan ölümün gelip çattığını görürsün. Komşuların ölür evlerinden feryatlar yücelir. [Mesnevi cilt-3/beyit 4330] Ey gönül dostu bu dünyadan göçenlere duanız nedir?

-Rabbim herkesin gönlüne güzel ilham versin. İmanlı, Kuran'lı salih insanlarla göçmeyi nasip etsin...

**SAKLI
HAZİNE :
NİYET**

ABDULLAH B.CAŞ RADIYALLAHU ANHU

Abdullah bin Caş "Allah'a verdikleri sözde duran nice kimseler vardır ki, işte onlardan kimi, sözlerini yerine getirip o yolda canını vermiştir. Kimisi de şehitliği beklemektedir. Hiçbir şekilde sözlerini değiştirmemişlerdir." (Ahzap-23) ayetine mazhar kılınmış, kalplerinde imanla dolu bir niyet, bir dua hazinesi saklayan sahabelerden biridir.

Abdullah bin Caş radiyallahu anhu bu ayeti kerimeye mazhar kılan, gönlünün derinliklerinde Allah ve Resulüne duyduğu büyük sevgi ve bağlılığıydı. Niyet etti bu bağlılığını canıyla, malıyla Allah ve Resulü sallallahu aleyhi veselleme hizmet etmeye. Kulluğu öyle olmalıydı ki adından da anlaşıldığı gibi "kul Abdullah" olmalıydı. Evet şimdi Abdullah Bin Caş radiyallahu anhu ile beraber olup onun Allah'a ve Resulüne sallahu aleyhi veselleme duyduğu aşkını bir nebze de olsun yaşamaya çalışalım.

O Mekke'de Kabe'nin yakınlarında doğup büyümüş Resulullah sallallahu aleyhi vesellemin halasının oğlu, aynı zamanda Resulullah'ın sallallahu aleyhi vesellemin eşi Zeynep radiyallahu anhumasının oğlan kardeşidir. Babasının adı, Caş b. Riyap, annesinin adı Ümeyye binti Abdülmuttalib'dir. Esadogulları kabilesine mensuptur. Abdullah Bin Caş radiyallahu anhu Mekke'de yetiştiği sıralarda peygamberlik gelmeden önce meydana gelen olaylara şahit olmuştur. Kabe'nin binasının yenilenmesinde de bulunmuştur.

Artık Mekke sokaklarında Nübüvvetin sesi duyulup yankılanmıştır. Bu sancılı günlerde Abdullah bin Cahş 25 yaşlarında, orta boylu, derin bakışlı, bir delikanlıdır. O günlerde iman edip Darül Erkam'da yerini almıştır. Henüz Müslümanların sayısı 30 bile değildir. İslamın sesi kesilmek istenir. Müşriklerin anladığı tek dil vardır: Zulüm.

O günün şartlarının ağırlığı fazlaştınca Habeşistan'a ilk hicret eden bir avuç Müslümanın arasında Abdullah bin Cahş radiyallahu anhu da bulunur. Kutlu kafilenin içinde 3 erkek kardeşi Abdullah, Ubeydullah ve Ebu Ahmet vardır. Abdullah bin Cahş radiyallahu anhu 6 veya 7 sene iman adına Habeşistan'da kalır, Mekke döneminin sonlarına doğru büyüdüğü topraklara ancak dönebilmiştir. Mekke'ye geldiklerinde Ebu Cehil ve Ebu Süfyan tarafından büyük paralara evlerinin satıldığını görürler. Bu duruma Abdullah ve kardeşleri çok üzülür. Bu meseleden Efendimiz sallallahu aleyhi vesellemi haberdar ederler. Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem Abdullah'a ve kardeşi Ebu Ahmet'e "Üzülmeyin! O evlerinize karşılık Allah'ın size Cennet'te daha güzelini vermesini istemez misiniz?" Abdullah ve Ebu Ahmet "Nasıl istemeyiz ya Resulallah?" diyerek onları Cennet'te bir köşk müjdesiyle müjdeler.

O hadiseden bir müddet sonra Abdullah bin Cahş radiyallahu anhu Medine'ye hicret eder. Medine'de Abdullah bin Cahş radiyallahu anhu için yepyeni bir hayat başlar. Allah Resulu sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte Mescidi Nebevi'nin inşasında taş taşır. Mescidi Nebevi'nin inşası bitince Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem Ensar Muhacir kardeşliğini tesis eder. Onun nasibine de Asım bin Sabit radiyallahu anhu düşer. İkisinin kardeşlikleri de herkese bambaşka bir örnek olur.

Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem Mekkelilerden haberdar olmak için bir askeri birlik çıkaracağını, içlerinden birini komutan olarak seçeceğini bildirir ve sahabelere dönerek şöyle der: "Yarın sizin içinizden bir grup asker seçeceğim, Kureyş'ten haber getirmeleri için onları göndereceğim, o askerlere açlık ve susuzluğa en fazla dayanacak birini komutan olarak seçeceğim." Ertesi gün Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem 10 kişi belirledi, içlerinden komutan olarak Abdullah bin Cahş radiyallahu anhu seçti. Sancağı ona verdi. O sancak İslam askerlerine verilen ilk sancaktı.

Demek ki sefer zorlu bir sefer olacaktı. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ertesi gün Abdullah bin Cahş radiyallahu anhuya bir mektup verir ve der ki "Ey Abdullah! İki gün çok az durarak yolunuza devam edin ve 2. günün sonunda nereye vardıysanız orada bu mektubu açın, mektubu okuduktan sonra gereği ne ise onu yaparsın ama, arkadaşlarını zorlamayacaksın, seninle gelen gelir, gelmeyen geri döner." der ve böylece seçilen 10-12 kişi sefere koyulurlar.

Allah Resulu sallallahu aleyhi vesellem o mektupta neler yazdığı merak konusuydu ama iki gün sonra açıp okuyun dediği için sabırla yollarına devam ettiler ve 2. günün sonunda Abdullah radiyallahu anhu mektubu açıp okumaya başladı. Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem diyordu ki "Bu mektubu okuduğun zaman neredeyse yoluna devam et, Kureyş'e kadar git. Orada bir müddet konaklayarak Kureyş'i gözetle ve edindiğin haberleri iyice belle, bunları bize bildir." Abdullah bin Cahş radiyallahu anhu mektubu gür bir seda ile okuduktan sonra "İşittik ve itaat ettik." diye haykırdı. Abdullah bin Cahş radiyallahu anhu mektubu okuduktan sonra arkadaşlarına bir konuşma yaptı.

Konuşmasında diyordu ki "Hanginiz şehit olmayı ister ve o makamı özlerse benimle gelsin, kim de ölümden hoşlanmazsa işte yol, hemen geri dönsün." Orada bulunan arkadaşlarının hepsi birden, "Hepimiz şehadet için buradayız Abdullah! Sen ne istiyorsan biz de aynısını istiyoruz, yürü, seninle beraberiz." Dediler ve akabinde Abdullah bin Cahş radiyallahu anhu ve arkadaşları yola devam ettiler. Nahle bölgesine ulaştılar. Oradan geçen Kureyşe ait olan bir ticaret kervanını gördüler, kervan onlara yakın bir yerde konakladı ve komutan Abdullah, kervana saldırmak için arkadaşları ile iştişare eder ve der ki "Arkadaşlar, şu an biz haram ay olan Recep'in son günündeyiz, eğer onlarla savaşırsak haram ayı çiğnemiş oluruz, eğer savaşmayıp bırakırsak onlar yarın Harem bölgesine girecekler, onları elimizden kaçırmış oluruz. Ne diyorsunuz bu konuda?" Sahabeler, saldırma konusunda görüş birliğine vardılar. Bunun üzerine Müslümanlar kervana saldırdılar, o anda Amr el Hadrami çıkan çatışmada öldürüldü. Nevfel kaçıp Mekke'ye gitti. Osman ile hakem de ticari Kervan malları ile beraber esir alındılar.

İslam tarihinde savaş esnasında ilk kez bir müşrik öldürülüyordu ve ilk kez esir alınıyordu. Tabi ilk kez de ganimet alınıyordu. Abdullah radiyallahu anhu dedi ki "Arkadaşlar gelin elde ettiğimiz ganimetin beşte birini Resulullah'a sallallahu aleyhi veselleme vermek için ayıralım." Onlar da "Tamam." dediler. Abdullah bin Cahş radiyallahu anhu askerleri ile birlikte Medine'ye geldiler, başlarından geçeneri Efendimiz sallallahu aleyhi veselleme anlattılar ve aldıkları ganimetin beşte birlik kısmında sallallahu aleyhi veselleme verdiler ama, Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem yapılan bu işten hiç memnun olmadı. Onların haram aya hürmet etmemelerini kınadı, verdikleri ganimeti de almadı. Mekke tarafı, münafıklar ve yahudiler de bu işi kullanmaya başladılar. "Muhammed ve adamları haram ayları ihlal etti, haram aylara hürmetsizlik yaptı." diye bir propaganda başlattılar. Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem bu olaylardan oldukça rahatsız oldu. Abdullah bin Cahş radiyallahu anhu ve arkadaşları müşriklere saldırdıkları için çok pişman oldular.

Hadisenin üzerinden çok fazla bir zaman geçmeden Cibril'i Emin Bakara suresinin 217. ayetini indiriyordu. Rabbimiz diyordu ki "Sana haram ayı ve onda savaşmayı soruyorlar, de ki evet, o ayda savaşmak büyük günahdır. Ancak insanları Allah yolundan çevirmek, Allah'ı inkar etmek, Mescidi Haram'ın ziyaretine mani olmak ve halkını oradan çıkarmak Allah azze ve celle katında daha büyük bir günahdır. Fitne de adam öldürmekten daha büyük bir günahdır." Bu ayeti kerime inince Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem Abdullah'ı çağırdı, bu ayetleri ona bir müjde edası ile okudu ve ganimeti aldı. "Fidye olarak bir gün esirleri salabilirsiniz." diye buyurdu. Abdullah bin Cahş radiyallahu anhu verilen hükümlere çok mutlu olmuştu, ilk kez bir müşrik öldürülmüş, esir alınmış, ganimet alınmış, bu mesele hakkında Rabbimiz ayet nazil etmişti. Onun mutluluğu anlatılmayacak kadar büyüktü.

Daha sonra Abdullah Bin Cahş radiyallahu anhu Bedir harbine katılır. Ensar kardeşi Asım bin Sabit de vardır. Yol boyunca iki kardeş sohbet ederek içlerinde sakladıkları niyetlerini dile getirirler ve sohbetlerini şehadet üzerine yaparlar çünkü ikisi de şehadeti özleyen aşıklardandır. Dertleri, sevdaları aşkları "O" idi. Aralarındaki sohbet savaşın başlamasıyla son buldu. Abdullah bin Cahş radiyallahu anhu Bedir'in meydanında korkusuzca savaşırken bir anda kılıcı kırıldı ve savaş meydanında kılıcsız kaldı. Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem onun bu halini görünce elindeki hurma dalını Abdullah'a uzattı, Abdullah o dalı alıp savaşmaya devam etti. Allah azze ve celle Abdullah'ın elindeki hurma dalını, bir kılıca çevirmişti. Bedir savaşında da istediği olmamıştı. Başka sefere diyordu kendince.

Abdullah Bin Cahş radiyallahu anhu Bedir'den 1 yıl sonra Uhud Savaşı'na katıldı. Savaştan önce Okmeydanı'nda Sad bin Ebu Vakkas radiyallahu anhu'yu arar, bulur ve onu görünce "Saad, gel. Sana diyeceklerim var." der ve elini tutar. "Ey Saad, biraz sonra harp başlayacak gel önce sen bir dua et, ben amin diyeyim, sonra ben bir dua edeyim sen amin de, olur mu? Saad tamam der ve başlar dua etmeye:

"Allah'ım biraz sonra savaş başlayacak, ne olur benim karşıma güçlü bir düşman askeri çıkar, ben onunla vuruşayım, o da benimle vuruşsun, sonra ben onu öldüreyim, üzerindeki her şeyini ganimet olarak alayım ve bu halde Allah Resulü'nün yanına varayım. Allah yolunda vermiş olduğun bu gayretten onu haberdar edip memnun edeyim o da benim bu halime baksın ve tebessüm etsin." Abdullah Bin Cahş radiyallahu anhu Saad B. Ebu vakkas'ın duasına gönülden amin der ve dua sırası, Abdullah radiyallahu anhudadır. Ellerini dua etmek için kaldırıp şöyle der: "Allah'ım! Biraz sonra harp başlayacak, ben de Saad'ın istediği gibi güçlü bir düşmanı karşıma çıkarmanı istiyorum, ben onunla savaşayım, o da benimle savaşsın, ama en sonunda o beni öldürsün ve yıllardır hasretini çektiğim şehadete beni kavuştursun, sonra gelip bedenimde müslu yapsın, kulağımı, burnumu kessin, gözlerimi çıkarsın, sonra ben böyle bir halde huzuruna geleyim. Sen bir gün bana "Ey Abdullah ne yaptın, benim sana verdiğim azaları ne yaptın?" diye sorduğunda ben sana diyeyim ki "Ya Rabbi, onları senin ve Resulün için verdim." Sen de "Doğru söylüyorsun." de ." Abdullah'ın duası bitmişti ama Saad B.Vakkas'ın bu duaya amin diyecek hali kalmamıştı.

Abdullah kolu ile Saad'a vurur, "Hani sözleşmemiz nerededir?" der. O tablonun sonunda Saad radiyallahu anhu istemeyerek o duaya amin der. Sonrasında Saad b.Ebi Vakkas radiyallahu anhu anlatıyor: "Vallahi Uhud'un sonunda ben duama o da duasına kavuştu. Ben azılı bir düşman askerini katledip bir gün ganimet olarak getirip Efendimizin sallallahu aleyhi ve sellem önüne serince Allah Resulü sallallahu aleyhi vesellem sevinmiş, beni kutlamıştı. Sonra şehitler arasında Abdullah'ı aynı duada istediği hal üzere uzuvları kesik buldu. Onu görünce "Kardeşim, istediğin sana verildi, Allah mübarek etsin." dedi.

Abdullah bin Cahş radiyallahu anhunun yıllardır özlemini çektiği, gönlünün derinliklerinde saklı tuttuğu niyeti en nihayet Uhud meydanında bir ağacın meyvesi gibi dalında kendini göstermişti. Böylece çok arzu ettiği ebedi aşka kavuşmuştu.

Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem savaşın bitiminde o mübarek gözlerini Uhud'un meydanında bir şeyler ararcasına gezdirdi ve gözlerini karşı tarafa sabitlemiş halde yürüdü. Gördüğü manzara karşısında iki dizinin üzerine çöktü o mübarek gözlerinden yaşlar döküldü. Abdullah b.Cahş radiyallahu anhu ve amcası Hz. Hamza radiyallahu anhu parçalanmış, ciğerleri çıkartılmıştı. Allah Resulu sallallahu aleyhi vesellem Abdullah radiyallahu anhu ile Hz. Hamza'yı aynı kabre defnetti. Çünkü Hz. Hamza radiyallahu anhu, Abdullah bin Cahş'ın dayısı idi. İkisi de o gün vücutlarının azalarını dünyada bırakıp Allah yolunda gözlerini, kulaklarını, dillerini, ciğerlerini feda etmişlerdi. Bundan dolayı Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bu iki aziz insanı tek mezara defnetti.

O şehit olduğunda 40 küsur yaşlarındaydı. Onun kısa ama bereketli hayatı bizlere çok şeyler anlatmaktadır. İslam bu sadık Müslümanların kalplerinde hazine gibi saklı olan iman gücüyle yükseldi. Peki, bu ilhamın, bu ışığın kalplerde parlamasının, bu güç ve kuvvetin ortaya çıkmasının sırrı neydi? Elbette, Allah'ın Resulüdür. Zira bu güzel nesli yetiştiren odur. Allah ve Resulü sallallahu aleyhi vesellem kalplerinin derinliklerinde duydukları aşk onların saklı hazineleriydi.

Sad bin Ebi vakkas radiyallahu anhu, arkadaşının duasını ve cihattaki azmini hiç unutmaz. Onu ve Uhud şehitlerini hep ziyaret etmiştir. Bir gün arkadaşlarını da ziyarete teşvik edip şöyle dedi: "Selamlarımızı alacak olan bir topluluğa selam vermiyor musunuz?"

Uhud'un eteklerinde Abdullah bin Cahş radiyallahu anhu, cesaret ve fedakarlık örneği, kahramanlık timsali olarak yatmaktadır. Rabbim bizleri onların davalarına sahip çıkanlardan eylesin, onların şefaetlerine nail eylesin. Abdullah olmak ölümlerin en güzeli olan şehadete kavuşmak için hayatını imana şahit kılmaktır. Dönüp kendimize sormak, acaba ben neyi terk ettim, diyebilmektir. Ben Allah ve Resulünü çok seviyorum derken neleri feda edip gönüllerimizde ekili olan tohumları nasıl yeşerteceğiz? Her bir insan kendi kalbindeki niyetini yaşayacak ve yaşatacaktır. Abdullah b. Cahş radiyallahu anhunun yaşadığı gibi.

Allah azze ve celle ebeden onlardan razı olsun.

ULVİYE DENİZ

MUM ALEVİ

Yaratıcının türlü tablolarından biridir gece de. Gökyüzü üzerinde görebildiğimiz milyarlarca yıldızla süslenmiş lacivert bir örtü... Dünya semalarının saran bu örtüye tutunmuş milyarlarca yıldız bakıp hayran olur insanoğlu. Pervanenin muma aşkı gibidir aslında insanın yıldızlara bakarken kurduğu hayal.

Bu karanlık gecelerin birinde bir aşık, yürek yakan bir rüyaıyla uyandı ve nefes almak maksadıyla penceresini açtı. Havalanan perdeler ona yaz gecelerinin tazeliğini ve tüyler ürperten sessizliğini anlattılar. Şehri gören ev manzarasının bir yanı dağa bakıyordu ve dağın başladığı noktada tek tük evler kendi evlerine yoldaşlık ediyordu. Aşık bir eli pervazda bir eli bağrında uzun soluklar aldı. Sonra gözlerini hiçbir şeyin olmadığı karanlık boşluğa kilitledi. Bir anda o hiçliğin içinde var olma telaşında, minicik bir alev gördü. Nedense heyecanlandı. Yavaşlamaya başlayan nabzı yeniden hızlandı. O ışığa aşk aktı içinden ve söyledi:

-Sen de mi aşıksın? Sen de mi dertlisin ki bu kör karanlıkta uyku tutmamış gözlerini? Ey mum! Kimsin? Nesin? Hayal perdesinin var mı bir mum tutanı yoksa azade misin?

Aşık sabaha dek söyleşti o cılız ışıkla. Kaynağının belirsizliği daha cazip kılıyordu alevi. Aşık için bu merak uyandırıcı dertli, gecelerin sırdaşydı artık. Her gece penceresinden dağın göğsündeki o kızıl çiçekle söyleşti, dertleşti. Yine bir gece penceresine çıkıp gözlerini o alevi aramaya gönderdi. Fakat iki muhafız da bulamadı dert ortağını. Bir anda aşığın bütün bedenini bir ateş sardı. "Aziz dostum menden küsüp incidi..." derken " Yoksa bedenimi sarmaya mı geldi?" dedi. Fakat bu ateş başkaydı. Bu yanış özlem ateşindendi. Yalnızlık koruydu yüreğine düşen. Sabaha dek o değerli sırdaşını pencerede bekledi. İçi içine sığmıyordu. Gizemli dostuna ilk görüşte kalbini kaptırmıştı, şimdi de aklı meftun olmuştu. Akıl da kalp de elden gitmişken beden yalnızca boş bir kabuktu. Geceyi ipe çeken aşık bu sefer erkenden penceresindeki yerini aldı ve sevgili sırdaşını beklemeye başladı. Beklerken uyuyakaldı.

Bir ateş şehri aydınlığa boğmuş. Halk çığlık çığlığa. Bir kadın kendini ateşin içine atıyor ve ateşten bir ses yükseliyor:

-Anne, burası gül bahçesi...

Aşık sıçrayarak uyanıyor, ilk işi sırdaşına bakmak:

-Orda mısın ey dertli?

Evet, evet orda! Aşık derin bir oh çekiyor içinden, kalbine su serpiliyor, ama ateşi söndürecek türden değil. O ateşi söndürmeye sular kabil değildir neticede. Aşık iyiden iyiye anlıyor ki sırdaşı perdenin önünde ışık olarak gözükmekte lakin hakikatte bir nefestir.

-Sen de mi benim gibi dertlisin? Kimsin?

Sabaha dek "Şebi yeldayı müneccimle muvakkit ne bilir
Müptelayı gama sor kim geceler kaç saat"

diyen şairi yad ettiler iki dost. Gece fecre dek sürdü yine. Aşık gizemli dostunu, dert ortağını merak ediyordu. Erkek miydi? Kadın mıydı? Onun derdi neydi? Kendi derdi için mi uykuyla arası açılmıştı, yoksa başka bir dertlinin mi derdine ortaktı? Bu sorularla gününü nihayet gece eyledi. Yanan ışığa bir göz kırpmaya niyetlendi. Kendi penceresindeki ışığı art arda birkaç kez yakıp söndürecekti. "Yalnız değilsin, yalnız değilim." diyecekti. Eğer karşısı da aynıyı yaparsa dert ortağıyla temasa geçmiş olacaktı. Işığını 3 kez yakıp söndürdü. Bekleyiş saniyeler de olsa bekleyen için bir ömürdür. Coşkun akan nehir gibi olan aşıklar içinse bekleyiş ölümdür. Aşık ümitle beklediği işaretini alamadı. "Sevgili dostum demek ki benden habersiz." Diye düşündü. Ama nasıl olurdu? Her gece pencereden pencereye bir hayal kurulmamış mıydı? Demek ki bir pencereden uçan hisler diğerine erişmeden şehrin karmaşasına düşüp yok olmuşlardı ya da başka omuzlara konup onlara bir dertlinin karanlıkta gördüğü ışıkla nasıl halleştiğini anlatmışlardı. Bu, uzun bir hikaye...

Aşık ertesi gece yine aynı şeyi yaptı. Üç kez art arda ışığını yakıp söndürdü, yine beklemeye koyuldu. “Belki cevap vermekte tereddüt ediyordur.” Diye düşündü. Tan ağarmaya yakın uyuyakaldığı penceresinde yine bir rüya gördü: Mahşer kurulmuştu. Kargaşanın arasında koşarak dostlarını arıyordu. Herkes koşuyor, birbirine çarpıyor, kimileri eziliyordu. İleride bir ışık kümesi gördü, yönünü oraya çevirip koşmaya devam etti. Aradığının, yöneldiğinin ne olduğunu bilmeden koşuyordu. “Dostlarım!” dedi, “Sizi nasıl tanıyacağım?” Naif, huzur veren bir ses içinde yankılandı: “Onların alınlarında, secdeye değen yerlerinde bir beyazlık vardır. Tıpkı beyaz koyunun kara koyundan ayrıldığı gibi ayrılırlar...” Işığa varmıştı ki gözlerini açtı.

Henüz güneş doğmamış ama yakın. Uzakta bir ışık göz kırptıyor. Yüreği ağzına geldi. Bu beklediği cevap mıydı? Ertesi geceyi yine iple çekti. Gece yavaş yavaş ayağına dek geldi. Ama ne? Uzak, zifiri karanlık. Dostu yine görünürlerde yok. Ne o? Kurtuldu mu derdinden yoksa bir dertli? Yazık ona, vah ona! Aşık için dert zevktir. Dertsiz aşığın tadı tuzu olmaz. Dertsizde aşk da kalmaz. Çünkü dert aynasında yansır aşk.

Aşık, dostunun derdini de ekledi yüreğine ve halini merakla tek başına sırtladı geceyi. Bir zaman gecenin tek ah edeniydi. Şehrin ışıklarındaki raksa dağın karanlığıyla çekiyordu perdeyi. Derler ki cehennemdeki en büyük azap, bir başına olduğunu hissetmekmiş. Yol, yolcu arıyor; yolcu ise yoldaş... Aşık vefalı olur. Her gece pencerede dostunu bekledi. Bir gece beklerken yine uyuyakalmıştı. Bütün hücreleriyle duyduğu, yerle yeksan olacakmışçasına bedenini titreten bir ses; “Huuu...” aşığın kalbindeki cılız ateşi harladı. Gözlerini açmasıyla dostunun aydınlığını farketmesi bir oldu. Bu ışık her seferinde artıyor muydu yoksa seven için sevilenin devleşmesi ve bütün kainatı kaplaması gibi bir duygunun etkisiyle o mu büyütüyordu dostunu günden güne? Hiç düşünmeden, yine kaybetmekten korkarak, yalınayak attı kendini dışarı. “Seni görmek istiyorum. Seni tanımak istiyorum. Seni sevmek istiyorum.” Diyerek gerekirse bir ömür koşmayı göze alarak yola koyuldu. Sabah olunca izini kaybedeceğinden bir an bile dinlenmedi. Gerek yürüdü, gerek koştu. Ayağına saplanan onca diken farketmiyordu bile. Çünkü biliyordu, her diken için ah etmek her biri için bir kere tökezlemek demektir. Yol vurucu dikenlere aldırmadı. Ona ulaşma arzusu o kadar güçlüydü ki ne yorulmak biliyordu ne durmak. Dursaydı zaten yetişemezdi. Sabah olmak üzereydi ama ışığa da birkaç metre kalmıştı. Fakat o da ne? Işık, yokuş sonudaki bir evin penceresinden var ile yok arasında, hayal meyal seçiliyordu. Kilometrelerce uzaktan gördüğü o parlak ışık bu muydu? Yanıldım sandı. Sağa sola baktı. Fakat başka bir ışık da yok etrafta. Issızlığın orta yerinde kılavuzunu kaybetmiş olmanın korkusuyla o cılız ışığa sığınmayı uygun buldu. Tahta kapıyı tıklatmak üzere elini uzattı, kapı iniltiye benzer bir sesle aralandı. Bir bahçeden geçerek iç kapıya vardı. O da aralık. İçeriden loş aydınlık ile bir mahmurluk, dinginlik, huzur süzülüyor. Kapı önünde birçok ayakkabı arasına kendininkileri de bırakmak üzere ayaklarını birbirine sürtünce farketti ayakkabılarının olmadığını. Ayaklarının perişanlığını görünce daha ziyade hayret etti. “Yine bir rüyada mıyım?” sorusuna yanıt ararken zihni, kapıya gelen güzel yüzlü bir adam tebessümle onu içeriye davet etti. Bu adamın üzerine aşinalık sinmişti. Davet öyle içtendi ki aşık kendini kendi evine giriyormuş gibi hissetti. Ayaklarının halini unutup bu aşınanın peşine düştü. Şaşkın gözler loş odaya varınca refiki ile bir sohbet halakasının tamamlayıcısı oldular. Ak sakallı bir dertli bir koltukta oturmuş; yerde diz üstü, bir halaka halinde oturan diğer dertlilere aşkı anlatıyor. Ak sakallı dertlinin önünde bir sehpa, sehpa da bir mum.

“Demek sendin arkadaşım, dert ortağım...” diye içinden geçirirken, ak sakallı dertli, aşığa bakıp tebessümle söyledi: “Ashabım yıldızlar gibidir. Hangisine tutunursanız doğru yolu bulursunuz.” Güneş doğduğunda loş oda aydınlandı. Dertlilerden biri muma üfledi.

Ömer NAZİF

SÖZCÜKLER BİR DÜNYA

Çile: Allah'a erişmek uğruna dünyevi tatlardan uzaklaşıp her türlü sıkıntının göze alındığı süresi değişken riyazat dönemi, meşakkat.

Mert: Yiğit kimse. Bahadır, kahraman, cesur.

Fedakâr: Tasavvuf yolunda çok büyük öneme sahiptir. Kendi hakkından, kârından vazgeçme, feda etme halidir. Her dervişe lazımdır.

İştiyak: Büyük arzu duyma, şiddetli istek, özleme.

Lütuf: Önemli, değer verilen, saygın bir kimseden gelen iyilik.

Ehlikeyf: Rahatına düşkün, keyif sahibi.

Gıybet: Hucurat Suresi'nde "ölü kardeşinin etini yemek" olarak tanımlanan, bir kimsenin hakkında onun hoşuna gitmeyeceği şeyi konuşmak.

Sebat: Güçlüklerin karşısında yılmadan durabilmek, mücadele etmek.

Hay: Yaşayan, diri, canlı.

Fatma Meryem AK

ÇOCUKLARDA ÇALMA DAVRANIŞI HIRSIZLIK

Başkasına ait bir şeyin izinsiz olarak alınmasına ve kullanılmasına çalma denir. Bir davranışın çalma olarak nitelendirilebilmesi için öncelikle çocuğun gelişim itibarıyla belli bir olgunluğa erişmiş olması gerekir. Burada anahtar nokta “sahip olma” kavramının gelişim süreci ve kazandırılmasıyla ilişkilidir. Örneğin 2 yaşındaki bir çocuk için henüz sahip olma kavramı gelişmemiştir; benmerkezci bir dönemdedir ve senin eşyan onun eşyası gibi kavramları tam anlamıyla ayırt edemez. 4 yaşlarına doğru ise yavaş yavaş başkalarına ait bir şeyin alınamayacağını bilmesine rağmen kendini bundan alıkoyamaz. Bazen gittiği yerlerden izinsiz birtakım eşyaları bile aldığı görülebilir. 6 yaşlara doğru da durum benzerdir. Çocuk beğendiği şeyleri yanında alıp götürülebilir. Okula başladığı 6-7 yaşlardan itibaren ise artık çocukların mülkiyet kavramını öğrenmiş olması gerekir. Okul çağında sürekli yinelenen ve devam eden çalma davranışı ciddi bir davranışsal bozukluğun göstergesi olabilir ve bir uzmandan destek alınması gerekebilir.¹

Nedenleri:

Kıskançlık yaşayan çocuklar hissettiği rekabet duygusunu bastırabilmek için kıskandıkları kişiden öç alma amacıyla bu davranışa yönlenebilirler. Fiziksel ve maddi ihtiyaçların giderilmemesi de kimi zaman çocuklarda bu davranışlara yatkınlık oluşturabilmektedir.²

Çocuklar bazen sevgi ve ilgi ihtiyaçlarını karşılamak için bu tarz davranışlara yönelebilirler. Çünkü bu sayede ebeveynlerinin ilgisini ve dikkatini çekerler. Ayrıca çevresinde bu davranışı model alacağı yetişkinlerin bulunması onu örnek almasına sebep olabilir.

Önlemek için neler yapabiliriz?

Mülkiyet kavramı geliştirmelidir. Evde ona ait eşyalarını, oyuncaklarını koyacağı bir alan tanımalıdır. Bu alanın ona ait olduğu bilinci kazandırılmaya çalışılmalıdır. Bu alanlara girilirken de izin alınarak girmeye özen gösterilmelidir. Bir hadisi şerifte şöyle geçmektedir; “Bir Müslüman; çocuğu, yaşlı olsa bile annesi, erkek kardeşi, kız kardeşi ve babasının odasına girmek için izin ister.”³Çocuklara küçük yaşlardan itibaren alınan eşyaları bir başkasına vermeden önce ondan izin alınmalıdır. Bunların yanı sıra başkalarına ait olan eşyaları da izin almadan almaması gerektiği öğretilmelidir. Çocuk öğrenme aşamasındayken ara ara kendisine ait olmayan bu eşyaları alabilir. Bu durumlarda o eşyaların kendisine ait olmadığı ve izin alması gerektiği hatırlatılmalıdır. Böylece çocukta zamanla mülkiyet kavramı gelişecektir.

Çocuğa evde kendisine ait bir alan oluşturmak yani ona ait bir yatak, çekmece vb. eşyalarla ona ait olan alanı belirlemek mülkiyet kavramının gelişmesini kolaylaştırır. Başkasına ait olan bir eşyaya ihtiyacı olduğunda ise çocuğa nasıl ödünç alınabileceği ve geri verileceği hakkında eğitim verilmelidir. Çocuğun maddi ihtiyaçları ve temel ihtiyaçları temel ölçüde karşılanmalıdır. Okula gidiyorsa harçlığı düzenli olarak verilmeye çalışılmalıdır. Çocukların istedikleri şeyleri her zaman anında gerçekleştirmek yerine bazı zamanlar da isteğini erteleyerek beklemesini sağlayarak kendisini kontrol etmesi sağlanmalıdır.

Çocuk eğer başkasına ait bir eşyayı aldı ise, onu rencide etmeden ve eleştirmeden izin almadan alamayacağı ve sahibine geri verilmesi gerektiği anlatılmalıdır. Zira Rasulullah sallallahu aleyhi vesellem buyurduğu gibi: “ Mü'min çekiştiren değildir, lanetleyen değildir, kötü söz ve iş sahibi değildir, hayasız değildir.”⁴Aşırı etiketlemelerde bulunmak ve çocuğu bu gibi durumlarda toplum içinde teşhir etmek sorunun çözümüne çoğu zaman yardım etmeyeceği gibi çocukta farklı problemler oluşmasına sebep olabilir. Evde ebeveynlerin çocuklarına bu konuda iyi örnek olmaları da oldukça önemlidir. Gittikleri yerlerde izin almadan başkalarının eşyalarını almamak, ev içinde herkesin birbirinin özel eşyasını alırken izin alması, bulunan eşyaların sahiplerine ulaştırılması oldukça önemlidir.

Eğer bir çocuk çalma davranışında bulduysa;

Bu durum onun mülkiyet kavramının gelişmediğinin bir göstergesidir. Çocuğa bu konu aşırı tepki gösterilmemeli ve dayak gibi cezalar verilmemelidir. Çocuk dayakla davranışının bedelini ödediğini düşünerek aynı davranışı tekrarlayabilir. Aşırı telaşlanmadan, bağırmadan bu davranışının onaylanmadığı çocuğa belirtilmelidir. Eğer öğrendikten sonra hala kızgınlığınız üzerinizdeyse sakinleştikten sonra konuşmayı tercih etmek daha yararlı olacaktır. Rasullulah sallallahu aleyhi ve sellem bu konuda şöyle buyurmuştur: “Sizden biriniz kızdığı zaman sussun.”⁵ Sakinleşince çocuğu karşımıza alıp bu davranışı yapmak yerine sorununu başka nasıl halledebileceği üzerine konuşulabilir. Aldığı eşyanın özür dileyerek sahibine geri verilmesi sağlanmalıdır. Ardından çocuğun bu davranışın neden yaptığı analiz edilmelidir. Ne çaldığı, ne yapacağı, kimin eşyasını ne zaman çaldığı, kaçınıcı kez yaptığı üzerine düşünülebilir.

Birçok davranış sorununda olduğu gibi anne babanın aşırı baskıcı, aşırı koruyucu veya ilgisiz tutumlara sahip olması da çocukların çalma davranışlarına yönelmesine sebep olabilmektedir. Bu konularda aşırıya kaçmadan Kur'an ve sünnet dairesinde çocukla iletişime geçmek daha yararlı olacaktır. Son olarak çalma davranışında bulunan çocuklar için Türkiye'de uygulanan cezai yaptırıma ilişkin süreçten kısaca bahsetmek gerekirse;⁶

12 yaş altındaki çocuklarda cezai ehliyet ve sorumluluk yoktur. Olmadığına dair herhangi bir rapor veya incelemeye gerek duyulmaz. Yani herhangi bir ceza verilmez.

12- 15 yaş arasındaki çocuklarda ise cezai ehliyeti olup olmadığı araştırma yapılarak belirlenir. Eğer çocuk yaptığı şeyin anlam ve sonuçlarını algılayamayacak düzeydeyse birtakım çocuklara özgü güvenlik tedbirleri alınırken, algılayabilecek düzeydeyse cezai sorumlulukları vardır. Cezai sorumluluğu olduğu tespit edilen çocuklarda da ilgili kanun maddelerince indirim yapılır.

15-18 yaş arasında ise cezai ehliyetinin olduğuna karar verilir ve ona göre yargılanır. Ancak karar alınırken yaş küçüklüğü sebebiyle cezada indirim yapılır.

Yani çocukların çalma davranışına ilişkin problemleri erken yaşta çözümlenmezse ilerleyen yaşlarda devam etmesi halinde çocuk da olsa belirli cezai yaptırımların uygulanma ihtimali vardır.

Ayşe YEŞİL

1 Yaşar KUZUCU, Küçükler İçin Büyüklere Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı, Ankara:Nobel Yayın Dağıtım,2008

2 http://ciho.meb.k12.tr/meb_iys_dosyalar/77/05/720799/dosyalar/2015_01/16115

419_ocuktaalmadavran.doc

3,4,5 Hanefi AKIN, El-Edeb'ül Müfred Hadislerle Müslümanın Edep ve Ahlakı, İstanbul: Çelik Yayınevi,2014

6 <https://barandogan.av.tr/blog/ceza-hukuku/cocugun-cezai-ehliyeti-ve-yas-kucuklugu-ceza-indirimi-nedir.html>

NANE & LIMON

Nane

- Hafif acı tadı ve kokusuyla iştah açar, sindirim sistemini rahatlatır, hazmı kolaylaştırır, mide ve bağırsak gazlarını giderir, mide ağrılarına karşı fayda sağlar.
- Yapraklarını ağızda çiğnemekle, ağız kokularını yok eder.
- Safra akışını düzenlenmesi, bağırsak solucanlarını ve kurtlarını düşürmesi, kalbe iyi gelmesi, kalp hastalıklarına engel olması da diğer faydaları arasındadır.
- Mide bulantısı ve kusmaya karşı iyi gelir. Özellikle gebelik döneminde oluşan bulantılara, araba tutmasına karşı nane faydalanılabilir.
- Kas ağrılarını gidermeye yardım eder.
- Özellikle emziren kadınların tüketmesi faydalıdır. Çünkü anne sütünü artırarak emziren kadınların da direnç kazanmasını sağlar.
- İdrar söktürücü bitkiler arasındadır. Vücuttan ödem atılmasına yardım eder.
- Özellikle ilkbahar aylarında sık sık görülen ve tekrar eden astım ile alerjik reaksiyonların iyileşmesine fayda sağlar.
- Kışın oluşan burun tıkanıklığını açmak için de nane çayı solunabilir. Ayrıca bu çayın solunmasıyla sinüzitler de açılır, fayda görür.
- Boğazın kurummasını, gıcık yapmasını önler.
- Sinir sistemini kuvvetlendirir.
- Nane vitamin ve mineral bakımında iyi bir kaynaktır. Kansızlık problemine karşı nane yaprakları taze olacak şekilde salatalara eklenebilir ya da direkt olarak tüketilebilir.

Limon

- Bol miktarda C vitamini içerir. Günde bir limon tükettiğimizde vücudumuzun bir günde ihtiyacı olan C vitamininin ortalama %50'ni sağlamış oluruz. Limon aynı zamanda fazla miktarda A vitamini içerir. Bunların yanında çok zengin potasyum, kalsiyum ve bakır kaynağıdır.
- Kalp krizi, kalp-damar rahatsızlıkları ve kanser gibi hastalıklardan vücudu koruyan bir antioksidandır.
- Tansiyonu düşürür ve iyi kolesterolü artırır, kötü kolesterolü düşürür.
- Kolon, prostat ve göğüs kanserini azaltan bir anti-kanserojen besindir. Hücrelerdeki metabolizma sorunlarını girerir ve bu sayede kanser oluşumunu engeller.
- Limon suyu cilde parlaklık kazandırır.

- Birkaç damla limon suyunu sıcak suya ekleyip içtiğinizde sindirim sistemi sorunlarına iyi gelir ve karaciğeri temizler.
- Güneş altında kurutulmuş ve ardından öğütülmüş limon kabuğu saçlara uygulandığında vücudu serinletir ve baş ağrısını alır.
- Sivilcelere uygulandığında akneleri kurutur.
- Limon suyu saçların rengini açar ve cildi beyazlaştırır.
- İçeriğindeki c vitamini sayesinde bağışıklık güçlenir ve soğuk algınlığını iyileştirir.
- İdrar yollarında görülen enfeksiyonlara karşı etkilidir.
- Limon suyu deniz canlıları ve et üzerine sıkıldığında bakterileri öldürür. Bu sayede sindirim sistemi sorunlarını önler.
- Limon suyu susuzluk ve ishale karşı etkilidir.
- Limon suyu gargara yapmak için de kullanılır. Plakları temizler, dişleri beyazlatır ve diş minesini güçlendirir.
- Limon suyu kepek ve yağlı saçlar için mucize etkisi gösterir.
- Yüze uygulanan limon suyu kırışıklıkları gerginleştirir ve cildi canlandırır.

NANE LİMON ÇAYI

Sindirimi destekler, ateşi düşürür, stresi rahatlatır, kötü nefesi azaltır, soğuk algınlık ve gribe iyi gelir, adet ağrılarını tedavi eder, karaciğeri ve safra kesesini destekler, kilo vermeye yardımcıdır, kusma ve mide bulantısına iyi gelir, hafızayı kuvvetlendirir, uykuya yardımcıdır, bağışıklık sistemini güçlendirir, baş ağrısını hafifletir, diş ağrısını giderir.

Malzemeler:

- 2 bardak su
- Taze nane
- Kuru nane
- Limon

Dilerseniz toz şeker veya bal ekleyebilirsiniz.

NASIL YAPILIR?

Suyu, naneleri ve limonları büyük bir cezve ya da çaydanlığa alalım. Kısık ateşte ısıtmaya başladığımız karışım kaynayana kadar altı açık kalsın. Kısık ateşte olmasına özellikle dikkat edin çünkü bu sayede nane ve limon özünü suya verecektir.

Kaynayan karışımı süzgeç yardımı ile süzerek bardağınıza alabilirsiniz. Dilerseniz bal ekleyerek servis edebilirsiniz. Afiyet olsun...

Herhangi bir ilaç kullanıyorsanız hekim veya hemşirenize danışarak kullanmalısınız. Bir günde en fazla bir bardak bitki çayı içebilirsiniz.

Unutmayalım ki:

“ Her şey zehirdir, mühim olan dozdur.”

PARACELSUS

Melike YILDIZ

Bir “Hu” nidasıyla Ol emrinin tecelliyatını yaşayan bir mekândır Karabaş-i Veli Kültür Merkezi. Hoşgörü ve gönülden hizmetin, kardeşliğin yaşandığı ve yaşatılmaya çalışıldığı bir dost evidir. Yüzyıllardır adeta tevhidin emsalini yansıtan sağlam direkleriyle, Bursa’mızın en güzel semtlerinden birinde maneviyatın her daim yenilenmekte olduğunu vurgulamakta ve öylesine dik durmaktadır. Yeşil Bursa’nın şanına yakışır şekilde, bahçesindeki ağaçlarıyla ayrı bir renk oluşturur ve kentin yoğunluğunu kalabalıkların içinde sıcacık muhabbet kokan bir çay ile soluk bulabileceğiniz bir mekândır.

Her sene manevi duyguların yoğun yaşandığı günlerde de evinde misafir bir eda ile Bursalılara ve diğer şehirlerden gelen misafirlere ikramlarda bulunulur bu hoş mekânda. Adeta geleneksel bir aile sofrası tadında her sene Aşure ve kandil günlerinde iftar yapılmaktadır. Ayrıca her yıl Kutlu doğum ve Şeb-i Arus Mevlana’yı anma programları ile Bursalılarla ve tüm diğer şehirlerden gelen misafirlerimizle bu güzel geceleri eda etmekteyiz.

Bursa Karabaş-i Veli Kültür Merkezi olarak Türkiye’nin en büyük, Dünya’nın ise ikinci büyük Mevlevihane olan Gelibolu Mevlevihane’sinde her ay düzenli olarak sema programları ile gönül dostlarıyla buluşmaktayız. Bunun yanı sıra İzmir Saatçi Ali Efendi konağında üstadımız Mustafa Özbağ Efendi’nin mesnevi sohbetleri ile tüm gönül dostlarıyla birlikte oluyoruz. Ayrıca her ay izmit, İstanbul, İzmir de mesnevi okumaları ve sema adlı programlarımızla da âşıklar meclisinde toplanıyoruz. Muhammedi bir eğlencenin ve çeşitli kültürlerin bir arada paylaşıldığı geleneksel Bursa Karabaş-i Veli Kültür merkezi Kocayayla şenlikleri ile de İslami şenliklerin örnekleri yaşatılmaktadır.

Yine aynı çatı altında erkekler için ücretsiz sema, ney, ilahi ve bendir dersleri verilmektedir. Kültür hizmeti olarak iki ayda bir olmak üzere internet üzerinden İrşad dergisini sizlerle paylaşmaktayız.

Kültür merkezimizde her ayın ilk pazartesi günü bayan semazenler eşliğinde Aşere-i Mübeşşire ve Pirlerin midhatı programlarımızla aşk meclisimizde bayan misafirlerimizle buluşmaktayız İstikameti İslam, rehberi Muhammed-i Mustafa olana Allah muvaffakiyet nasip eder. Onlardan olabilmek duasıyla...

GÜNLÜK VİRD

“Ya Rabbi, niyet ettim günlük virdimi çekmeye.”

"ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA"

“YA RABBİ, PEYGAMBER EFENDİMİZ(SAV) HZ.LERİNİN RUHLARINA VE BÜTÜN GEÇMİŞ PEYGAMBER EFENDİLERİMİZİN RUHLARINA, CİHÂR-İ YÂR-İ GÜZİN EFENDİLERİMİZ; EBUBEKİR-İ SİDDİK, ÖMER-UL FARUK, OSMAN-I ZUNNİREYN, ALİ-YEL MURTAZA (RA) HZ.LERİNİN RUHLARINA, AŞEREYİ MÜBEŞŞERENİN, EVLADI RESULULLAH, ZEVCE'Yİ RESULULLAH, İMAM-I HASAN, İMAM-I HÜSEYİN, YETMİŞİKİ ŞÜHEDANIN VE BÜTÜN ŞÜHEDANIN, TÜM ASHABI RESULULLAH HZ.LERİNİN RUHLARINA, İMAMIMIZ; İMAM-I AZAM EBU HANİFE, İMAM-I ŞAFİİ, İMAM-I MALİK, İMAM-I HANBELİ VE BÜTÜN MEZHEB İMAMLARININ ruhlarına hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.

"ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA"

“YA RABBİ, Pirimiz SEYYİD ABDULKADİR GEYLANİ, SEYYİD AHMED-ER RUFAYİ, SEYYİD AHMED EL BEDEVİ, SEYYİD İBRAHİM DUSİKİ, ŞEYH EBU-L HASAN EL ŞAZELİ, ŞAH-I NAKŞİBEND-İ MUHAMMED BAHADDİN, ŞAH-I MEVLANA CELALEDDİN-İ RUM-İ,ŞAH-I HACI BEKTAŞ-I VELİ, HACI BAYRAM-I VELİ, MEHMET MUHYİDDİN ÜFTADE Hz.lerinin ve tüm Pir efendilerimizin ruhlarına hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.

"ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA"

“YA RABBİ, bütün geçmiş Mürşid-i Kamillerin, Velilerin, Evliyaların, Dervişlerin , Müminlerin ruhlarına, Üstadımız Bayındırlı Hacı MUSTAFA ÖZBAĞ Efendinin ruhaniyetine ve yaşayan bütün Mürşid-i Kamillerin, Velilerin, Evliyaların ruhaniyetlerine, bütün derviş kardeşlerimizin ve ümmeti Muhammed'in ruhaniyetlerine, Turuk-i Aliyeden ve Akrabay-ı taallukatımızdan geçenlerin ruhlarına, hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.

100 defa “ SÜBHÂNALLAHİ VE BİHAMDİHİ, SÜBHÂNALLÂHİ'L-AZİM VE BİHAMDİHİ ESTAĞFİRULLAH EL AZİM.”

100 defa “ LÂ İLÂHE İLLALLÂHU VAHDEHU LA-ŞERİKE LEH, LEHU'L MÜLKÜ VE LEHU'L-HAMDÜ VE HÜVE ALÂ KÜLLİ ŞEY'İN KADİR ”

100 defa “ ALLAHÜMME SALLİ ALA SEYYİDİNE MUHAMMEDİN VE ALA ALİ SEYYİDİNE MUHAMMEDİN VESAHBİHİ VESELLİM”

100 defa “ KUL HÜVALLÂHÜ EHAD ALLÂHÜS SAMED LEM YELİD VE LEM YÜÜLED VE LEM YEKÜLLEHÜ KÜFÜVEN EHAD“

100 defa “ LA İLAHE İLLALLAH”

(Tevhid en az yüz defa, yetmiş bine kadar çoğaltılabilir.)

Okunabildiği kadar KURAN OKUNUR, DUA EDİLİR.

Yukarıda tarif edilen dersi günde en az bir sefer yapmak gerekir. Eğer daha fazla yapmak isterse sabah ve akşam yapılabilir. Daha da fazla yapmak isterse istediği kadar yapabilir. Efdal olanı az da olsa devamlı olmalıdır.

Her sabah ve akşam namazından sonra dünya kelamı konuşmadan yedi kez “ ALLAHÜMME ECİRNİ MİNE'N-NAR ” ve yine yedi defa “Hasbinallahû ve ni'mel vekil”

Her namazdan sonra; normal namaz tesbihatı 33 defa “SÜBHANALLAH” , 33 defa “ ELHAMDÜ-LİLLAH” , 33 defa “ ALLAH HU EKBER” ve 1 defa “LÂ İLÂHE İLLALLÂHU VAHDEHU LA-ŞERİKE LEH, LEHU'L MÜLKÜ VE LEHU'L-HAMDÜ VE HÜVE ALÂ KÜLLİ ŞEY'İN KADİR”

300 defa “ LA İLAHE İLLALLAH”

(Tevhid en az üç yüz defa, beş bine kadar çoğaltılabilir.)

Dua Edilir.

KARABAŞ-İ VELİ KÜLTÜR MERKEZİ VE

TASAVVUF VAKFININ

HANIMLARA VE BEYLERE YÖNELİK ÜCRETSİZ
KURSLARININ
GÜN SAAT VE YERLERİ

S HANIMLARA: SALI GÜNÜ 18:00-19:30 VE CUMARTESİ GÜNÜ
E 11:30-13:00 SAATLERİ ARASINDA KURS VERİLMEKTEDİR.
M BEYLERE: PAZARTESİ, ÇARŞAMBA VE CUMA GÜNLERİ 19:00-20:30
A SAATLERİ ARASINDA KARABAŞ-İ KÜLTÜR MERKEZİNDE KURS
VERİLMEKTEDİR.

N HANIMLARA: CUMA GÜNÜ SAAT 17:00-19:00 SAATLERİ ARASINDA
KURS VERİLMEKTEDİR.
E BEYLERE: PAZARTESİ, ÇARŞAMBA VE CUMA GÜNLERİ 17:00-19:00
Y SAATLERİ ARASINDA KARABAŞ-İ KÜLTÜR MERKEZİNDE KURS
VERİLMEKTEDİR.

İ HANIMLARA: ÇARŞAMBA GÜNÜ SAAT 13:30-17:00 (GENEL) VE
L ÇALIŞANLAR İÇİN AYNI GÜN 18:00-19:00 SAATLERİ ARASINDA KURS
VERİLMEKTEDİR.
A BEYLERE: PAZARTESİ, ÇARŞAMBA VE CUMA GÜNLERİ 17:0-19:00
H SAATLERİ ARASINDA KARABAŞ-İ KÜLTÜR MERKEZİNDE KURS
İ VERİLMEKTEDİR.

B HANIMLARA: CUMARTESİ GÜNÜ SAAT 12:30-13:30
E SAATLERİ ARASINDA KURS VERİLMEKTEDİR.
N BEYLERE: PAZARTESİ, ÇARŞAMBA VE CUMA GÜNLERİ
D 17:00-19:00 SAATLERİ ARASINDA KARABAŞ-İ KÜLTÜR
İ MERKEZİNDE KURS VERİLMEKTEDİR.
R

KARABAŞ-İ VELİ KÜLTÜR MERKEZİ

ADRES: İBRAHİM PAŞA MAH. ÇARDAK SK. NO:2 (HEYKEL KIZ LİSESİ ÜSTÜ)
OSMANGAZİ/BURSA

☎ 0 (224) 222 03 85

TASAVVUF VAKFI BAYAN TEMSİLCİLİĞİ

ADRES: MAKSEM MAH BAŞCI SK. BAŞCI İBRAHİM CAMİİ YANI
OSMANGAZİ/BURSA

☎ 0 544 746 47 79

www:// www.mevlana.org.tr